

1. І поробив він собі доми в Давидовому Місті, і приготував місце на Божого ковчега, і розтягнув для нього шкіну.
2. Тоді Давид сказав, щоб ніхто не носив Божого ковчега, окрім Левитів, бо їх вибрав Господь носити ковчега Господа та служити Йому аж навіки.
3. І Давид зібрав усього Ізраїля до Єрусалиму, щоб винести Господнього ковчега на його місце, яке приготував йому він.
4. І зібрав Давид Ааронових синів та Левитів.
5. Від Кегатових синів: зверхник Уріїл, а братів його сотня й двадцять.
6. Від синів Мерарі: зверхник Асая, а братів його двісті й двадцять.
7. Від Гершомових синів: зверхник Йоїл, а братів його сотня й тридцять.
8. Від Еліцафанових синів: зверхник Шемая, а братів його двісті.
9. Від Хевронових синів: зверхник Еліїл, а братів його вісімдесят.
10. Від Уззієлових синів: зверхник Аммінадав, а братів його сотня й дванадцять.
11. І покликав Давид священників Садока та Евіятара, та Левитів: Уріїла, Асаю, і Йоїла,

Шемаю і Еліїла, і Аммінадава

12. та й сказав до них: Ви голови родів Левитів. Освятіться ви та ваші брати, і перенесете ковчега Господа, Бога Ізраїлевого, до місця, яке приготував я йому.

13. Бо через те, що спочатку не ви це робили, то вдарив нас Господь, Бог наш, бо ми не шукали Його так, як належало.

14. І освятилися священники та Левити, щоб перенести ковчега Господа, Бога Ізраїлевого.

15. І понесли сини Левитів Божого ковчега, як наказав був Мойсей за Господнім словом, на плечах своїх, на держаках, на собі.

16. І сказав Давид зверхникам Левитів, щоб поставили своїх братів співаків на приладдях пісні, на цитрах, арфах, та тих, що грають на цимбалах, щоб піднести голос на радість.

17. І поставили Левити Гемана, Йоїлового сина, а з братів його Асафа, сина Берехії, а з синів Мерарі, їхніх братів Етана, сина Кушаї.

18. А з ними їхніх братів других: Захарія, і Язіїла, і Шемірамота, і Єхіїла, і Унні, Еліава, і Бенаю, і Маасею, і Маттітію, і Еліфлея, і Мікнею, і Овед-Едома, і Єїїла, придверних.

19. А співаків: Гемана, Асафа та Етана грати на мідяних цимбалах.

20. А Захарія, і Азіїла, і Шемірамота, і Єхіїла, і Унні, і Еліава, і Маасею, і Бенаю на цитрах, на аламот.

21. А Маттію, і Еліфелегу, і Мікнею, і Овед-Едома, і Єїла, і Азازیю на арфах, на октаві, щоб починати гру.

22. А Кенанію, зверхника Левитів, над ношенням; він навчав носити, бо вмів того.

23. А Берехія та Елкана придверні при ковчезі.

24. А Шеванія, і Йосафат, і Натанаїл, і Амасай, і Захарій, і Беная, і Еліезер, священники, сурмили в сурми перед Божим ковчегом, а Овед-Едом та Єхійя придверні для ковчега.

25. І пішов Давид і Ізраїлеві старші та тисячники, щоб перенести ковчега Господнього заповіту з Овед-Едомового дому з радістю.

26. І сталося, коли Бог допомагав Левитам, що несли ковчега Господнього заповіту, то вони принесли в жертву сім биків та сім баранів.

27. А Давид був зодягнений в одержу з вісону, як і всі Левити, що несли ковчега, і співаки, і Кенанія, зверхник ношення і співаків, а на Давиді був ще й льняний ефод.

28. І ввесь Ізраїль ніс ковчега Господнього заповіту з радісним криком, і зо звуком рога, і з сурмами, і з цимбалами, граючи на цитрах та на арфах.

29. І сталося, коли ковчег Господнього заповіту прийшов аж до Давидового Міста, то Мелхола, Саулова дочка, виглядала через вікно. І побачила вона царя Давида, що танцював та грав, і зневажила його в своєму серці.